

מ"ת 40464/11/14 - מדינת ישראל נגד יוסף משה

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 40464-11-14 מדינת ישראל נ' משה(עציר)
תיק חיצוני:

בפני כב' השופט אורי גולדקורן
המבקשת
ע"י ב"כ עו"ד שרון לוי
נגד
המשיב
יוסף משה (עציר)
מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רומן קלוגרמן

מהסנגוריה הציבורית

החלטה

בקשה למעצרה משיבעד לתום ההליכים המשפטיים, לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996

כתבה אישום

1. ביום 19.11.2014 הוגש כתב אישום נגד המשיב, בו הואשם בביצוע עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). תמצית פרק העובדות שבכתב האישום הינה כדלקמן: במועד שאינו ידוע למבקשת הציב המשיב נגרר (להלן: הקרוואן) במתחם החניה של לשכת הרווחה העירונית בטירת כרמל, ובאמצעות כבל חיבר את הקרוואן לתשתית החשמל של בית שכן והתגורר בו. ביום 17.11.2014 הגיעו פקחי העיריה על מנת לפנות את המשיב ואת הקרוואן מהמקום, ומשהקישו על דלתו, אמר להם המשיב את המשפטים הבאים:

"או שאני נשאר פה או שאני בה (כך במקור - א"ג) לישון בעירייה... תזיינו אימא שלהם... אני אקח ג'ריקנים ואת מתאבד יחד איתם...איום... תעלה אותי לשופט.. מאיים בהתאבדות עלינו .. אני אלך אבל אני אקח אתכם איתי... מתאבד ביחד אתכם הפעם בשריפה יחד אתכם... תראה מה יהיה השבוע... אם אתם לא פצועים יחד איתי אני בן אלף זונה... אני מאיים ותקליט אותי... מודיע לך חגיגת מאיים עליך... אני מאיים והולך לבצע... יודע יש לי תנאי... מאיים והולך לבצע..."

2. במועד הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע עבירת האיומים, הכוללות את תיעוד חזותי וקולי של עדויות הפקחים והודעות של נציגי לשכת הרווחה ושל המשיב. הודגשה חומרת מעשיו של המשיב בנסיבות בהן בוצעו, עברו הפלילי הכולל 40 הרשעות קודמות במגוון עבירות, ומאסר מותנה התלוי ועומד כנגדו.

3. בדיון שהתקיים ביום 24.11.2014 לא חלק בא-כוח המשיב על קיומן של ראיות לכאורה, אולם טען לעוצמתן הנמוכה, אשר, להשקפתו, שוללת קיומה של עילת מעצר. הוא הדגיש כי המשיב הינו אדם ערירי וללא משפחה ועל כן אין אפשרות להציע חלופת מעצר למעט התחייבות להתייצב בתחנת המשטרה.

ראיות לכאורה

4. אף שהודה בקיום ראיות לכאורה, סבר בא-כוח המשיב כי עוצמתן נמוכה. לאחר בחנתי את החומר המצוי בתיק החקירה אינני סבור כי עוצמתן של הראיות לכאורה הינה נמוכה.

5. להלן פרוט תמציתי של עיקר הראיות המצויות בתיק החקירה:

(א) שתי הודעותיו של הפקח עידן מתאריכים 17.11.2014 ו-18.11.2014: בהודעתו הראשונה לדברי הפקח, הוא הגיע ביחד עם שני פקחים נוספים למקום, בעקבות פניה למוקד אודות קרוואן הנמצא בשטח ציבורי שהינו חניה. בהגיעו למקום הוא ראה את המשיב, שהיה מוכר לו מאירוע קודם של פינוי. לאחר ששמעו הודיע למשיב שאין לו אישור להציב הקרוואן בחניה ציבורית והורה לו לעזוב את המקום, ענה המשיב שהוא "יתאבד עלינו ושאין לו מה להפסיד ושהוא ישרוף אותנו אתו ביחד". עידן ציין כי הוא הקליט את האירוע במכשיר הנייד שלו.

(ב) הודעתו של הפקח איתן מיום 17.11.2014: בהודעתו מיום האירוע מסר העד כי הגיע ביחד עם הפקחים עידן ושמעון מאחר והמשיב, אשר מוכר לו במסגרת עבודתו, הציב קרוואן בשטח ציבורי והתחבר "בצורה פיראטית" לחשמל, דבר שמהווה סכנה. כאשר הגיעו למקום, המשיב אמר לו "אני אזיין אותך בתחת... אני מאיים שאני אגמור אתכם ואני גם אבצע, ואתפוצץ עליכם עם בלונים של גז ואגמור אתכם ואעדה צעקה גדולה בעיר...".

(ג) שתי הודעותיו של הפקח שמעון מתאריכים 17.11.2014 ו-18.11.2014: בהודעתו הראשונה, מיום האירוע, מסר העד כי באותו היום נשלח עם אחרים לקרוואן שהוצב בשטח ציבורי וחובר לחשמל של בית אחר. כאשר ראה את הקרוואן הבין כי מדובר במשיב בו נתקל בעבר. לאחר הקשה בדלת הקרוואן יצא המשיב והתחיל לאיים. שמעון הסביר למשיב כי הוא נמצא בשטח עירוני, והתפתחה שיחה במהלכה התעצבן המשיב ואיים כי הוא "ישרוף את הרווחה הוא ייקח אותם איתו... הוא ישתגע עד הסוף והוא הולך לעשות משהו גדול". שמעון ציין כי תעד את השיחה והאיומים

באמצעות הטלפון הנייד שלו.

(ד) הודעתו של דוד מיום 17.11.2014: בהודעתו מיום האירוע מסר דוד כי הינו מכיר את המשיב מהשכונה וכי הוא אישר לו להתחבר לחשמל ביתו לאחר שהמשיב מיקם את הקרוואן בשטח הציבורי.

(ה) הודעתו של המשיב מיום 17.11.2014: בהודעתו מיום האירוע אישר המשיב כי העמיד את הקרוואן בשטח העירייה לאחר שנדרש לפנותו ממקומו הקודם על-ידי גורמי מנהל מקרקעי ישראל. המשיב ציין כי ביקש מהפקחים שהות של 48 שעות כדי לפנות את הקרוואן, אולם זו לא ניתנה לו. בתגובה אמר המשיב לפקחים כי "הם ישאו בתוצאות" כשנשאל האם זה איום הוא ענה "קחו את זה איך שאתם רוצים, כן זה איום על מנת להגיע לשופט להגיע למשהו שידון בדבר שלי". המשיב ציין כי אמר "תעצרו אותי, אני מאיים" ושלל את גרסת הפקחים לפיה איים בדברים אחרים חמורים יותר. בהמשך אישר המשיב כי אמר את הדברים בהקלטה שהושמעה לו. לדבריו אמר את הדברים כדי להגיע בפני שופט והסביר את כוונתו בדברים שנאמרו על ידיו. כמו-כן זיהה המשיב את עצמו בסרטון שהוצג לו.

6. מהמתואר לעיל עולה כי קיימות ראיות לכאורה, אשר נסמכות, בין היתר, על עדויות הפקחים אשר תיעדו את האירוע ועל עדותו של המשיב עצמו, שאישר חלק מהעובדות ואף את קולו וזהותו בהקלטה ובסרטון שהוצגו לו. המשיב קשר עצמו למקום הרלוונטי, לזמן הרלוונטי ולביצוע חלק מן המעשים המיוחסים לו.

7. באשר לטענת בא-כוח המשיב, לפיה עדויות הפקחים אינן תואמות זו את זו, ופעולותיהם בשטח היו שלא כדין, אעיר כי על-פי הפסיקה, אף אם קיימות סתירות, אין פירושו של דבר שאין ראיות לכאורה. אם לא מתגלות פרכות של ממש בחומר הראיות לכאורה, הרי שדין של הטענות הנוגעות למשקל ומהימנות להתברר בהליך העיקרי, עת הן תלובנה במסגרת "כור ההיתוך הראייתי". בא-כוח המשיב אינו טוען כי הקרוואן הוצב כדין על-ידי המשיב בשטח הציבורי, או כי התנהלות הפקחים מהווה צידוק לאיומים שהשמיע המשיב כלפיהם.

עילת מעצר

8. איומים שמשמיע אדם מר נפש, דייר רחוב, או מי שמצוי במצוקה כלכלית והינו נואש הוכרו בפסיקה כמצמיחים עילת מעצר של מסוכנות.

בבש"פ 2333/08 שלום נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.9.2009) נדון עניינו של עורר, אשר יוחסה לו עבירה של איומים, לאחר שעל-פי עובדות כתב האישום הוא איים בפגיעה שלא כדין בגופן של עובדות לשכת הרווחה העירונית, לאחר שנודע לו כי בית המשפט לענייני משפחה הורה על אימוץ סגור של שתי בנותיו. כנגד העורר היה תלוי ועומד באותה שעה כתב אישום נוסף בגין איומים קודמים נגד אותה מתלוננת, וכן כתב אישום בגין תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים. בעברו הפלילי היו הרשעות בעבירות שונות, וביניהן עבירות סמים, רכוש, ניסיון תקיפה ותגרה במקום ציבורי. בית המשפט העליון קבע כי עברו הפלילי העשיר וכתבי האישום התלויים נגדו מציינים תמונה של אדם המתקשה לשלוט ברוחו ואשר נוטה להתפרץ, לאיים ואף להשתמש באלימות, וכי חוסר

השליטה נובע או מתגבר, ככל הנראה, מעובדת היותו מכור לסמים. לפיכך נקבע כי מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות.

על מידת המסוכנות בסיטואציה דומה ניתן ללמוד, בעקיפין, מדברי השופט קולה בע"פ (מחוזי נצ') 28163-10-10 מדינת ישראל נ' דרור (פורסם בנבו, 14.2.2012), שם דובר בנאשם כלפיו נטען בכתב האישום כי בעת הימצאו של במשרד הרווחה הוא איים על שתי עובדות במלים: "אני אלך וארצח ואשב בכלא. אם אני לא אקבל את מה שמגיע לי ממחלקת רווחה, אני אפגע ואשרוף מחלקת הרווחה":

"זעם ספונטני", אינו הצדקה להפרחת איומים בסגנון "אני אשרוף את מחלקת הרווחה". בכל הכבוד, לא ניתן להקל ראש בהתבטאות שכזו, ולקבוע כדברי בית המשפט קמא (בסעיף 28 להכרעת דינו), כי מדובר בהתבטאות בסגנון של "לשרוף את המועדון...". איני יודע מהי פשרה של אותה התבטאות לה רמז השופט קמא, אולם, ברור הוא, כך לטעמי, כי אדם הפונה לעובדות הרווחה בצעקות, כי "ישרוף את לשכת הרווחה", מתכוון להפחידן או, למצער להקניטן. כך טבעו של איום, שנאמר הוא, דרך כלל, "בעדנא דריתחא" ועיתים "העידנא דריתחא" משתכלל ועובר למעשים של ממש ואף זאת, כביכול, ב"עידנא דריתחא". עינינו הרואות, מעשים שבכל יום, שבגין סכסוך של מה בכך, זוטי דברים של ממש, אדם אמר לאחר כך, הפריע לו בתנועתו בכביש, נדמה לו שאמרו לו כך, ומיד חרצובות הלשון משתחררות, גידופים, איומים, והמרחק מכאן לסכין נשלפת, או לאגרוף מוטח, לצערנו, הינו כחוט השערה. יכול, אמנם, שיהיו מקרים בהם האדם מתוך כעסו לא "שולט" על היוצא מפיו ואולם, עליו הנטל להראות, כי לא התכוון למילותיו שלו".

9. במקרה שבפנינו מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות, שהינה פרי האיומים המיוחסים למשיב, ופרי עבורו הפלילי העשיר. בטרם הוגש כתב האישום, הוארך על-ידי מעצרו של המשיב במסגרת "מעצר ימים". בעמ"י (מחוזי חי') 38482-11-14, שהינו ערר על החלטתי להאריך את מעצרו, קבעה ביום 18.11.2014 השופטת שרון-נתנאל:

"אדגיש כי אין מדובר במעצר אדם רק בשל כך שאין לו קורת גג. נסיבות האירוע, בצירוף לעברו המכביד מאוד של העורר, הכולל עבירות של אחזקת סכין, הפרת הוראות חוקיות, איומים ועבירות רכוש ואלימות נוספות, וכן הכולל מאסר על תנאי בר-הפעלה, כאשר רק לפני פחות משלושה חודשים נעצר בגין החזקת סכין, מעידים על מסוכנות. אומר בכנות כי לאור נסיבות העניין, לא ניתן לדעת כיצד ינהג העורר עם שחרורו".

חלופת מעצר

10. משנקבעה עילת מעצר של מסוכנות על בית משפט לבחון האם ניתן לאיין אותה, או למצער לצמצמה באופן

משמעותי. במקרה הנוכחי הבהיר בא-כוח המשיב כי אין בנמצא חלופת מעצר קונקרטי. בנסיבות אלו, אין מנוס אלא להיעתר לבקשה.

אשר על כן, הנני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ה, 27 נובמבר 2014, במעמד המשיב ובאי כוח הצדדים.